

د حضرت یوایل نبی کتاب - ماخذ

انبیاء

پېژندگلو

حضرت یوایل پېغمبر دا پېغام راوړی چې د مالک خدای ورغ راروانه ده. او ټول بنی اسرائیل د دې لوټې ورغ په انتظار ؤو چې کله به خدای پاک د قومونو عدالت کوی او وفادارو له به اجر ورکوی. خدای پاک منصف دے او گناه له سزا ورکوی. خو بیا هم خدای پاک رحیم دے او هغوی له معافی ورکوی څوک چې توبه وباسی. کله چې مالک خدای راشی نو څوک چې د هغه نه دی د هغوی دپاره به دا د خوف ورغ وی خو ایمانداران خوشحالی کولے شی ځکه چې د هغوی گناهونه معاف شوی دی. حضرت یوایل نبی د قحطی د ملخانو مثال ورکوی. لکه څنگه چې د قحطی ملخان هر څه بربادوی نو داسې به د مالک خدای ورغ هم وی او هر هغه قوم به تباہ کوی چې کوم د مالک خدای سره بې وفا وی. حضرت یوایل هر چا ته منت زاری کوله چې توبه وباسی او د مالک خدای راتلو ته تیار شی. مونږ ټول انسانان یو او نه شو کولے چې خدای پاک یواځې په خپلو کوششونو رضا کړو نو حضرت یوایل نبی یوه بله زبردسته پېشگوټې وکړه. هغه د هغې ورځې انتظار کوی چې کله به خدای پاک د خپل پاک روح په وسیلې سره مونږ د دې جوگه کړی چې هغه رضا کړو نو خدای پاک فرمائی چې زه به خپل روح په ټولو خلقو نازل کړم. نو د دې نه دا خبره ثابتیږی چې د مالک خدای پېغام همپشه رښتینے او قابل اعتماد وی، نو دا پېشگوټې هم پوره شوه او دا تر اوسه پورې هغه وعده ده چې ایمانداران یې نن هم دعوی کوی. د حضرت یوایل نبی دا پېشگوټې په اعمال د رسولانو ۲: ۱۷ کښې سر ته رسېدلې

ده. د حفظ کولو دپاره ۲:۳۲ آیت ”هر څوک چې د مالک خدای په نوم مدد
وغواړي هغه به بچ شي.“

۱ د مالک خدائ کلام چې په یوایل د فتوایل په زوی نازل شو.

د ملخانو حمله

۲ اے مشرانو، دا واورئ. تاسو ټول غوږ شی، څوک چې په دې ملک کبښي اوسېږئ. ولې ستاسو په ژوند کبښي یا ستاسو د پلار نیکه په ژوند کبښي داسې څه کله پېښ شوی دی؟ ۳ دا خپل اولاد ته ووايئ، او هغوی دې دا خپل اولاد ته ووائی او داسې دې دا یاد تر نسلونو پورې تازه وی. ۴ د قحطی د ملخانو د لښکرو نه چې څه پاتې شو، هغه غټو ملخانو وخورل، چې د غټو ملخانو نه څه پاتې شو نو هغه وړو ملخانو وخورل، او څه چې د وړو ملخانو نه پاتې شو، نو هغه نورو ملخانو وخورل. ۵ اے شرابیانو، وینئ شی او وژاړئ، اے مے خښونکو، تاسو ټول افسوس وکړئ، د نوو میو په وجه افسوس وکړئ، ځکه چې دا ستاسو د شونډو نه رابښکلې شول. ۶ د هغوی ټول لښکر زما په ملک حمله وکړه، چې طاقتور او د شمېر نه بهر دی، د هغوی غاښونه د زمري په شان تېره دی او د هغوی دارې د زمري په شان دی. ۷ هغوی زما د انګورو بوټی تباہ کړی دی او زما د اینځرو ونې یې تباہ کړې دی، پوستکی یې ترې نه ویستی دی او تباہ کړی یې دی، د دې څانګې یې خالی او لغړی پرېښودې دی. ۸ لکه د هغه پېغلي وژاړئ چا چې د ماتم جامې اغوستې وی او د خپل چنغول په مرګ ژړا انګولا کوی. ۹ د غلي او د څښلو نذرانې د مالک خدائ په کور کبښي ختمې شوې. هغه امامان ژاړی څوک چې د مالک خدائ په وړاندې خدمت کوی. ۱۰ پتی تباہ شوی دی، زمکه اوچه شوه، غله تباہ شوه، انګور ضائع شو، او د زیتونو تېل ختم شول. ۱۱ اے زمیدارانو غمژن اوسئ، اے د انګورو د باغ مالیانو، ژړا کوئ، د غنم او د اوریشو دپاره غمژن شی، ځکه چې د فصل پتی تباہ شوی دی. ۱۲ د انګورو بوټی اوچ شو او د اینځرو ونې وچې شوې، د انارو ونې، د کجورو ونې، او د سیوانو ونې او ټولې مېوه دارې ونې وچې شوې دی. او یقیناً د خلقو خوشحالی ورسره ورکه شوې ده. ۱۳ اے امامانو د ټاټ جامې واچوئ او وژاړئ، او ماتم

وڪړئ تاسو څوك چې په قربان گاه كښې خدمت كوي. راشي، ټوله شپه د ټاټ په جامو كښې تېره كړئ، تاسو څوك چې د مالک خدائ په حضور كښې خدمت كوي. ځكه چې ستاسو د خدائ كور د غلې او د څښلو د نذرانو نه محروم شو. (۱۴) د مقدسې روژې نيولو اعلان وکړئ، او د خلقو مقدسه اجتماع راوغوړئ. مشران او د ملک ټول خلق د مالک خدائ د خپل خدائ پاک کور ته راوغوړئ او مالک خدائ ته وژاړئ. (۱۵) افسوس په هغه ورځ، ځکه چې د مالک خدائ هغه د قيامت ورځ رانزدې ده، په کومه به چې قادر خدائ تباهي راولي. (۱۶) زمونږ خوراک زمونږ د سترگو په وړاندې غېب شو، او خدا خوشحالي زمونږ د خدائ پاک په کور كښې بنده شوه. (۱۷) تخم د زمکې لاندې اوچ شو. د غلې گودامونه خالي او وران ويجاړ پراته دي، خمې تشې او ماتې شوې ځکه چې تخم اوچ شوي دي. (۱۸) څاروي د لوږې نه چغې وهي، د څاروو رمې اخوا ديخوا پرېشانه گرځي ځکه چې د هغوي دپاره شينکې نشته، تر دې چې د گڼو رمې هم په تکليف كښې دي. (۱۹) اے مالک خدایه، زه تا ته د مدد دپاره فریاد کوم، ځکه چې اور د څرېدو ځایونه وسوزول او لمبو د ټولو پټو ونې وسوزولې. (۲۰) تر دې چې ځنگلي ځناور هم تا ته فریاد کوي ځکه چې د اوبو نهرونه اوچ شوی دی، او د اور لمبو په صحرا كښې څرن ځایونه سوزولی دي.

د مالک خدائ د قيامت ورځ

۲ (۲۱) په صیون كښې بیگل وغږوي، او زما په مقدس غره د جنگ اعلان وکړئ. او د دې ملک اوسېدونکي دې ټول د يرې نه ولړزېږي، ځکه چې د مالک خدائ د قيامت ورځ راتلونکي ده، بلکې نزدې ده. (۲۲) دا د تورې تيارې او غم ورځ ده، د گڼو وريځو او تورو تيارو يوه ورځ ده. لکه څنگه چې د سحر رڼا په غرونو راخوږېږي داسې يو لوی او طاقتور لښکر راروان دي، چې داسې به نه پخوا چا ليدلې وي او نه به په راتلونکي وخت كښې كله راشي. (۲۳) د هغوي نه

وړاندې اور هر څه سوزوی، او د هغوی شاته د اور لمبې روانې وی. د هغوی په وړاندې ملک لکه د باغ عدن په شان بڼکله پروت دے. خو د هغوی نه وروستو زمکه لکه د صحرا په شان شی او د هغوی نه هیڅ شے بچ نه پاتې کېږي. (۴)

هغوی په لیدلو کېښي د آسونو په شان بڼکاری، او هغوی د جنگي آسونو په شان منډې وهی. (۵) د جنگي گاپو د شور په شان هغوی د غرونو په څوکو په ټوپونو تېرېږي، او داسې ټسار کوی لکه کله چې اور گیاه سوزوی او یا لکه چې طاقتور فوج جنگ ته روان وی. (۶) د هغوی په نظر کېښي قومونه یره کېښي دی، او د هر چا مخ د پرې نه زېږ دے. (۷) هغوی لکه د جنگیالو په شان حمله کوی، او د فوجیانو په شان په دېوالونو ورڅېږي. هغوی ټول په قطار کېښي سیدها ځی، او د خپلې لارې نه اخوا دیکوا نه اوږی. (۸) هغوی یو بل له دیکې نه ورکوی، هر یو په خپله لاره نېغ ځی. او هغوی د صفونو په صورت کېښي د دشمن په مورچو ورننوځی. (۹) هغوی په ښار باندې حملې دپاره ورغر وهی، او په دېوالونو یې په منډه وراوږی. هغوی کورونو ته وراوږی او په کرکیانو باندې لکه د غلو په شان ورننوځی. (۱۰) هغوی چې وړاندې ځی زمکه خوځېږي، آسمان لړزېږي، نمر او سپوږمۍ تیاره شی، او ستوری نور نه ځلېږي. (۱۱) مالک خدای د خپل لښکر نه وړاندې لکه د تندر گرزېږي. د هغه لښکر د شمېر نه بهر دے، او هغوی طاقتور دی څوک چې د هغه حکم منی. د مالک خدای د قیامت ورځ عظیمه، او سخته یروونکی ده. څوک دا برداشت کولے شی؟

د توبې ویستلو حکم

(۱۲) مالک خدای فرمائی چې، ”اوس هم تاسو سره موقع شته چې خپل ټول زړه سره ما ته په روژه نیولو، په ژړا او ماتم کولو سره راوگرځی. (۱۳) د خپل خفگان دپاره خپلې جامې مه شلوی خو د هغې په ځای خپل زړونه وشلوی.“ مالک خدای خپل خدای پاک ته راوگرځی، ځکه چې هغه رحمان او رحیم دے، هغه زر نه غصه کېږي او د هغه مینه نه ختمېدونکی ده، او هغه دا غواړی چې معافی

وکړی او سزا ورنه کړی. (۱۴) چا ته پته ده، کېدې شی چې هغه بدل شی او زړه یې نرم شی او د لعنت په ځای برکت درکړی. او تاسو لکه د مخکښې په شان د غلې او د میو نذرانې مالک ځدای خپل ځدای پاک ته پیش کړې شی. (۱۵) په صیون کښې بیگل وغږوئ، د مقدسې روژې اعلان وکړئ، او خلق مقدسې اجتماع له راوغواړئ. (۱۶) ټول خلق راغونډ کړئ، او غونډه مقدسه کړئ، مشران، ماشومان او واره ماشومان راغونډ کړئ. ناوې او زلمې د خپلې خپلې کوتې نه راوغواړئ. (۱۷) هغه امامان چې د مالک ځدای په حضور کښې خدمت کوی، هغوی دې د ځدای پاک د کور د پیوډی او د قربانگاه په مینځ کښې ودریږی او ژړا دې وکړی. هغوی دې داسې دعا وغواړی، ”اے مالک ځدایه خپل خلق بچ کړه. خپل خاص میراث مه د خندا کوه. هغوی مه پرېږده چې بې ایمانه غېر ملکيان ورپورې ټوټې وکړی څوک چې دا وائی، د بنی اسرائیلو ځدای پاک هغوی پرېښودی دی څه؟“

د مالک ځدای جواب ورکول

(۱۸) نو بیا به مالک ځدای په خپل ملک غېرت وکړی، او په خپلو خلقو باندې به مهربان شی. (۱۹) مالک ځدای به هغوی ته جواب ورکړی چې، ”گورئ، زه تاسو له دومره غله دانه، نوی مې او د زیتونو تېل درکوم چې ښه ډېر وی او پرې ماړه شی، زه به بیا هیڅکله تاسو د نورو قومونو د خندا نه کړم. (۲۰) زه به ستاسو نه د شمال ټول فوجیان لرې وشړم، او هغوی به زه خوشی صحرا او وران ملک ته وشړم. او د هغوی ورومبې دستې به مشرقی سمندر ته او وروستی به یې مغربی سمندر ته وغورزوم. او د هغوی سخا شوی لاشونو نه به بدبوئ خپڙی او په هر طرف به خورپړی. یقیناً چې مالک ځدای غټ کارونه کړی دی. (۲۱) اے زمکې، مه یرېږه، خوشحالی وکړه او خوشحاله اوسه، یقیناً چې مالک ځدای غټ کارونه کړی دی. (۲۲) اے ځنگلی ځناورو، مه یرېږئ. ځکه چې د صحرا د څرن زمکه راشنه کیږی. ونې به دوباره د مېوو نه پکې شی، بیا به د اینځرو او د انګورو بوتې

بنهٔ ډېر پک شی. (۲۳) اے د یروشلم خلقو خوشحالی وکړئ. په مالک خدای خپل خدای پاک کښې خوشحالی وکړئ. ځکه چې هغه په وفاداری سره په تاسو د خزان بارانونه وکړل. هغه په تاسو د مخکښې په شان د خزان او د سپرلی دواړو ډېر بارانونه راوړی. (۲۴) درمندونه به بیا د غلې نه پک شی، او چاته به د نوؤ میو او د زیتونو د تېلو نه تر خولې خولې پورې پکې شی. (۲۵) مالک خدای فرمائی چې، ”زه به تاسو ته د نقصان شوی فصل تاوان درکړم کوم چې د قحطی ملخانو، غټو ملخانو، وړو ملخانو او نورو ملخانو خوړلی و. دا زما لوی لښکر وو چې ستاسو خلاف مې درلېرلې وو. (۲۶) تاسو سره به د خوړلو دپاره هر څه ډېر تېر وی ترڅو چې تاسو بنهٔ ماړه شی، او تاسو به د مالک خدای خپل خدای پاک د نوم شکر گزاری وکړئ، چا چې ستاسو دپاره معجزې کړې دی. نو بیا به هیڅکله زما خلق ونه شرمیږی. (۲۷) نو بیا به تاسو پوهه شی چې زه د خپلو خلقو بنی اسرائیلو په مینځ کښې یم، او دا چې زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم او زما نه بغېر بل څوک نشته. نو بیا به هیڅکله زما خلق ونه شرمیږی.

مالک خدای د خپل روح رالېرلو وعده کوی

(۲۸) د دې ټولو کارونو کولو نه وروستو به زه خپل روح په ټولو خلقو نازل کړم. ستاسو زامن او لوڼه به نبوت کوی، ستا مشران به خوبونه وینی، او ستاسو ځوانان به رویا گانې وینی. (۲۹) په دې ورځو کښې به زه هم په نوکرانو سپرو او بنځو دواړو خپل روح نازل کړم. (۳۰) زه به په آسمانونو او زمکه کښې هېرانونکی نښې یعنی وینه، اور او د لوگی برجی ښکاره کړم. (۳۱) نمر به تور شی، او سپوږمۍ به لکه د وینو تکه سره شی مخکښې د دې نه چې د مالک خدای د قیامت هغه لویه او هیبتناکه ورځ راوړسپړی. (۳۲) خو هر څوک چې د مالک خدای په نوم مدد وغواړی هغه به بچ شی. او څه به په یروشلم کښې د صیون د غره نه وتښتی، لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیلی دی، او هغوی به په بچ شوو کسانو کښې وی څوک چې مالک خدای راغوښتی وی.

د دشمن سزا

۳ (۱) نو گورئ، په هغه ورځو او په هغه وخت کبني، کله چې زه د يهوداه او يروشلم قسمتونه بحال کړم، (۲) زه به ټول قومونه رايوځاي کړم او هغوي به لاندې د يهوسفط وادي ته راولم. هلته به زه د هغوي خلاف عدالت شروع کړم، د خپل ميراث يعني د خپلو خلقو بني اسرائيلو په خاطر، ځکه چې هغوي زما خلق د قومونو په مينځ کبني خواره واره کړي دي او زما ملک يې په خپل مينځ کبني تقسيم کړې دې. (۳) هغوي زما په غوره شوو خلقو په خپلو کبني پچه واچوله. او هغوي د کنجرو حاصلولو دپاره هلکان خرڅ کړل، او د ميو څښلو دپاره يې پېغلې جينکې خرڅې کړې. (۴) اې د صور، او صيدا او د فلسطينه ټولو علاکو، اوس تاسو سره زما خلاف څه دي؟ ولې تاسو ما نه د هغه څه بدل اخلي چې ما کړي دي؟ که تاسو داسې کوئ، زه به په تيزۍ او تندۍ سره په تاسو هغه څه وکړم، څه چې تاسو کړي وي. (۵) ځکه چې تاسو زما سپين زر او سره زر واخستل او زما قيمتي خزاني مو خپلو مندرونو ته يوړې. (۶) تاسو د يهوداه او د يروشلم خلق په يونانيانو خرڅ کړل او هغوي دې د خپل ملک نه لري ولېږل. (۷) گوره زه به هغوي د هغه ټولو ځايونو نه واپس راولم په کومو کبني چې تاسو خرڅ کړي دي، او زه به ستاسو په سرونو هغه څه راولم، کوم چې تاسو کړي دي. (۸) زه به ستاسو زامن او لويه د يهوداه په خلقو خرڅ کړم، او هغوي به دوي په لرې ملک سبائيانو باندې خرڅ کړي. ما، مالک خدای دا وفرمائيل. (۹) د قومونو په مينځ کبني دا اعلان وکړئ چې د جنگ دپاره تيار شئ، خپل ټول جنگيالي راوغورئ، ټول جنگيالي نږدې راشئ او حمله وکړئ. (۱۰) د خپلو قلبو د يوو نه په ټکولو تورې جوړې کړئ او د خپلو بوټو د قينچيانو نه نېزې جوړې کړئ. کمزورې دې هم ووائې چې، ”زه تکړه يم.“ (۱۱) اې ټولو قومونو د هر طرف نه زر تر زره راشئ، او په وادي کبني رايوځاي شئ. اې مالک خدایه، اوس خپل لښکر راوغوره. (۱۲) قومونه دې راپاڅي، هغوي دې د يهوسفط وادي ته لاړ شي.

هلته به زه مالک خدائ ناست يم، چې د گېرچاپېره ټولو قومونو عدالت وکړم. (۱۳) د هغوی بدکاری پېره لويه ده، لور وچلوئ ځکه چې فصل پوخ شوې دے. راشئ، انگور د پښو لاندې چځنی کړئ ځکه چې د انگورو لنگری پکه ده. او د ذخیره کولو چاټی تر خولې پکه ده. (۱۴) په زرگونو زرگونو خلق د عدالت په وادی کښې دی. ځکه چې د عدالت په وادی کښې د مالک خدائ د قیامت ورغ رانزدې ده. (۱۵) نمر او سپورمی به تور شی، او ستوری به نور نه ځلیری. (۱۶) مالک خدائ به د صیون نه وغرمبیری، او د یروشلم نه به لکه د زمري وغوربیری، آسمان او زمکه به ولرزیږی. خو مالک خدائ به د خپلو خلقو بنی اسرائیلو دپاره د پناه ځای او مضبوطه قلعه وی.

د خدائ پاک د خلقو دپاره برکت

(۱۷) ”نو بیا به تاسو ته پته ولگی چې زه، مالک خدائ ستاسو خدائ پاک، په خپل مقدس غر صیون کښې اوسېږم. یروشلم به مقدس وی، او د پردی وطن لښکر به بیا هیڅکله هغه فتح نه کړی. (۱۸) په هغه ورغ به د غرونو نه نوی مے څڅیږی، او غونډو نه به پئی بهیږی، او د یهوداه ټولو ولو کښې به پیرې اوبه روانې وی، او د مالک خدائ د کور نه به یوه چینه بهیږی چې د کیکر وادی به اوبه کوی. (۱۹) خو مصر به وران وچار شی، او ادوم به بیابان شی، ځکه چې هغوی د یهوداه په خلقو ظلم وکړو، او هم د هغوی په خپل ملک کښې یې بې گناه خلق ووژل. (۲۰) خو یهوداه به د تل دپاره آباد وی، او یروشلم به تر ټولو نسلونو قائم پاتې شی. (۲۱) زه به د هغوی د قتلونو بدل اخلم کوم چې تر اوسه پورې ما نه دے اخستے. ځکه چې مالک خدائ په صیون کښې اوسیری.“